

(F)
Pam. 14
WER

a.

(In samenwerking met alle Vrededbonden.)

„V. V. V.”

WERELDBOND

VOOR

Vrede en Vrij Internationaal Verkeer.

(1897).

„Gij strooit een zaad uit dat kiemt, en duizendvoud
vrucht kan en zal dragen“.

Mevr. v. H., geb. v. H.

You will be pleased to know that I sympathize with
your practical plans for peacemaking.

ALFRED H. LOVE. (1)

„Een ander is het die zaait, een ander die maait“ (2)

Let us then be up and doing,
With a heart for any fate;
Still achieving, still pursuing,
Learn to labour and to wait. (2)

HENRY W. LONGFELLOW.

(Bijvoegingen zie nevensgaand Blaadje No. 4
van 15 April 1900).

(1) Pres. of The Universal Peace Union, Philadelphia (U. S.)

(2) Joh. IV : 37.

(2) Laat ons dan steeds wakker en werkzaam blijven, belangstellend in
alles en allen ; steeds arbeidend en vooruitstrevend, en geduldig afwachgend.

WERELDBOND

voor Vrede en Vrij Internationaal Verkeer.

Doel. — De Wereldbond heeft ten doel 't verkrijgen van:
a Wereldvrede, en *b* Volstrekt onbelemmerd internationaal verkeer.

Waarom?

Omdat de oorlog — eene der menschheid onwaardige nalatenschap van een' ruwen en onbeschaafden, onontwikkelden vroegeren tijd, — het menschelijk geslacht verscheurt, verderft en het grootst mogelijke nadeel toebrengt aan alle stoffelijke en zedelijke belangen en betrekkingen, — en geschillen tusschen complexen van menschen door internationale vrederechtbanken uit den weg geruimd kunnen- en dus behooren te worden.

Dewijl alle belemmeringen door een complex van menschen (volk) aan 't andere in den weg gelegd, ondanks schijnbaar voordeel, onvermijdelijk schade toebrengen aan alle daarbij betrokken partijen.

Tegenwerpingen tegen *a*.

1. Vechtlust is den mensch ingeschapen en zal hem altijd bijblijven.

Antwoord: Dat de ruwe, onbeschaafde mensch over 't geheel strijdlustig (zooals ook diefachtig en roofgierig) is, bewijst volstrekt niet, dat ook de beschaafde 't moet zijn. De geschiedenis van onzen tijd bewijst, dat de beschaafde volken voortdurend meer en meer tot de overtuiging komen, dat elke oorlog zelfs den overwinnaar onberekenbare schade toebrengt aan stoffelijke en zedelijke belangen en betrekkingen. Men heeft dan ook reeds herhaaldelijk met den besten uitslag internationale geschillen door een scheidsgerecht tot eene vreedzame oplossing gebracht.

2. Zonder oorlog en zonder militaire maatregelen van voorzorg daartegen zou de vaderlandsliefde verflauwen en het volkskarakter verslappen en bederven.

Antwoord: Dit of dat „zou” is een groot woord, dat de een den ander nabauwt, eene door niets gestaafde bewering.

Zonder militaire maatregelen van voorzorg tegen een' mogelijken oorlog zouden de gezamenlijke natiën duizenden millioenen rijker zijn, en de natuurlijke neiging des menschen tot werkzaamheid, tot verbetering van zijn' toestand en 't veraangenamen

van zijn bestaan zou deze duizenden millioenen reeds lang tot grooten en algemeenen zegen in handel en bedrijf, kunst en wetenschappen gebruikt hebben. Het bewustzijn, op dit gebied eigen toestand verbeterd en tot het welzijn en den roem van het vaderland bijgedragen te hebben, moet noodzakelijk de vaderlandsliefde verhoogen en veredelen, en de taak, den „strijd om 't bestaan” — d. w. z. of behoort althans te beteekenen om een edel, vlekkeloos bestaan — waardig te strijden, vereischt niet minder kracht, volharding, sterkte van karakter en grootheid van ziel, dan de krijg tegen vreemde „vijanden”, die bij minder oppervlakkige bekendheid, gepaard met zelfkennis, niet verblind door ijdelheid of vooroordeel, zouden blijken vrienden te zijn.

3. Internationale ontwapening is onmogelijk, een droombeeld.

Antwoord: In 't algemeen kan geen mensch met zekerheid zeggen, wat er voor een standvastigen wil bij een edel streven mogelijk is, wanneer geweten, verstand en rede, innige overtuiging, vastberadenheid en geestdrift des menschen leidlieden zijn. Vergelijken we onzen tijd met dien der Middeleeuwen en van de Oudheid, dan blijkt het onwederlegbaar, dat *diep-ingrijpende wanverhoudingen en schandelijke toestanden* (slavernij, *willekeurig* belasten, 't uitsluiten van geheele standen van aandeel in staats- en gemeentebestuur, *wettelijk* geregeld berooven van vreemde schipbreukelingen, lijfeigenschap enz.) door toenemende beschaving of geheel verdwenen zijn of althans voordurend afnemen. Evenzoo goed kan — en behoort dus — allengs het misbruik op te houden, dat er nog alom gemaakt wordt van den ouden regel (1): „Si vis pacem para bellum (als ge vrede wilt, bereid u tot den oorlog)”. Alle „beschaafde” staten zouden alvast kunnen *ophouden* met hun oorlogsbudget tot in 't oneindige te verhoogen; en voorts konden de oorlogsbelastingen, hun eigen burgers opgelegd, bij een internationaal, alle „beschaafde” staten omvattend staatsverdrag, jaarlijks met $\frac{1}{10}$ verminderd worden tot een insgelijks internationaal vast te stellen minimum. Het is in 't stoffelijk, verstandelijk en zedelijk belang van allen, *met alle zedelijk en wettelijk geoorloofde middelen te streven naar de verwezenlijking van zulke maatregelen*. Dit is dus een onafwijsbare plicht voor iedereen, even zoo goed als ieder lichamelijk valide burger weerbaar behoort te zijn of te worden.

(1) Uit de 4de eeuw afkomstig.

4. Wat zou en kon men, zelfs bij „trapsgewijze” ontwapening, met de daardoor overtollig wordende militaire krachten beginnen? hoe voor hunne stoffelijke en staatsburgerlijke belangen zorgen?

Antwoord: Juist omdat het krachten — ook op andere wijze en terrein bruikbare krachten — zijn, behoort de staat, *die deze krachten had ingeroepen*, voor hun belang op te treden en gemeenschappelijk met de burgermaatschappij hun vóór en na, naar gelegenheid, aanleiding, omstandigheden en geschiktheid, eene betrekking in staats- of particulieren dienst te verschaffen.

5. Zoo iets is onmogelijk.

Antwoord: Were there is a will there is a way. (De ernstige wil vindt wegen en middelen.) „Salus populi suprema lex esto”. (Het heil des Volks — van de natie — behoort de hoogste wet te zijn). Bovendien is er in alle staten nog van heel wat partij te trekken, dat tot nog toe geheel of ten deele verwaarloosd is geworden (bv. uitgestrekte landstreken, die duizenden konden, en dus moesten voeden).

Bezwaren tegen *b*.

1. 't Is niet mogelijk, handel en bedrijf te ontheffen van zekere belemmeringen en offers, vooral niet, daar alle staten er over en weer aan onderworpen zijn, en in- en uitvoer- en transitorechten een aanmerkelijk deel der staatsinkomsten uitmaken.

Antwoord. *a*. Handelaars en industrieelen zouden gaarne eene redelijke verhooging van directe belastingen betalen, wanneer zij daardoor bevrijd werden van de belemmeringen, die in elk opzicht nadeel toebrengen aan hunne zaken.

b. Ieder die weet, welke ontzaglijke sommen douane, ontduiking, smokkelarij iederen „beschaafden” staat kosten, moet inzien, hoe betrekkelijk gering de zuivere opbrengst der bovengenoemde „rechten” voor den staat moet zijn.

c. Bij allengs en gelijkmatig internationaal afschaffen van de grensbepalingen en 't vervangen van die „rechten” in den boven aangegeven zin, zou de zedelijkheid aller natiën grootelijks verhoogden 't verkeer en de moreele betrekkingen der volken onderling zeer verbeterd worden. „Tariefoorlogen” zouden ophouden en er zou een eind komen aan 't nu eindelooze over en weer knibbelen en chicaneeren.

d. De geschiedenis van handel en bedrijf heeft bewezen, dat „beschermende” rechten, alles samengenomen, schadelijk werken; zij verminderen de energie en het helder inzicht en

verlammen den ondernemingsgeest. Welstand behoort ieder alleen te danken te hebben aan eigen rechtshapenheid en degelijkheid in zaken.

e. Bij het voortdurend en snel toenemen van de velerlei internationale betrekkingen en behoefte aan gemeenschap, bij de snelle vorderingen (nieuwigheden, verbeteringen, ontdekkingen, uitvindingen) op elk gebied van het weten en het kunnen, moeten de toltarieven steeds meer ingewikkeld worden, en wordt onbelemmerd, geheel vrij internationaal verkeer allengs eene levensvraag voor het stoffelijk en verstandelijk leven van personen en volken. Het gronddenkbeeld van het douanestelsel past niet meer in de verbeterde begrippen en de meerdere ontwikkeling onzer eeuw; het is afkomstig uit een' tijd, waarin men het verkeerde denkbeeld koesterde, dat iedere staat rijker werd door hetgeen hij een' anderen ontnam.

De XIXe (weldra XXe) eeuw behoort door de praktijk de waarheid te staven, dat het belang van den eenen staat nauw verbonden is met dat van den anderen, en wederzijdsche internationale tegemoetkoming aan alle staten ten goede komt.

Men ruime dus allengs, van jaar tot jaar voortgaande, in zekere internationaal te bepalen verhouding, de belemmeringen op, die wanbegrip in vroegere eeuwen aan het internationaal verkeer heeft in den weg gelegd, en die eene ongegronde vrees voor nadeel niet slechts heeft doen voortduren, maar nog dagelijks vermeedert.

2. Wat zou men bij 't vervallen van het douanestelsel met het heirleger van langzamerhand overtollig geworden ambtenaren beginnen?

Antwoord: Gouverner c'est prévoir. (Goed regeeren is bedacht zijn op mogelijkheden.) Bij tijdige waarschuwing (een plicht voor den staat) konden — en behoorden dus — de bruikbare krachten gebezigd te worden in andere takken van staatsdienst, de overige personen gepensionneerd of op wachtgeld gesteld. De kosten daarvan zouden slechts tijdelijk, dragelijk en op den duur voor handel en bedrijf (dus voor den staat zelve) productief zijn.

Samenvatting.

Op al de aangevoerde gronden wenscht de Wereldbond:

a. dat de oorlog, als eene barbaarschheid van vroegere eeuwen, verdwijne;

b. dat allengs alle internationale „rechten”, als hoogst lastige en schadelijke belemmeringen van het internationaal verkeer, worden vervangen door eene gemakkelijker op te brengen belasting;

c. hij heeft ten doel de verwezenlijking van deze wenschen door alle zedelijk en wettelijk geoorloofde middelen;

d. hij beschouwt als leden van den bond alle volwassenen, in welken staat ook, die 't lidmaatschap schriftelijk aannemen, 't zij met of zonder toezegging van eene geldelijke bijdrage;

e. er kunnen zich overal zelfstandige afdeelingen vormen. Zij zenden jaarlijks een verslag, in beknopten vorm gesteld, aangaande haren toestand en haar werken aan het bestuur van den bond, — voorloopig gevestigd in den Haag — aan 't adres van

KOOL v. KASTEEL. (1)

December 1896.

(1) Toen te 's Gravenhage, sedert 1899 te *Brummen* (Alg. Voorzitter en Secretaris).

Het spreekt van zelf, dat het Bestuur zijnerzijds jaarlijks rapport doet aan de Afdeelingen aangaande zijne samenstelling, zijne werkzaamheden en de belangen en aangelegenheden van den bond.

Naschrift.

De wijze van bestuur van den bond behoort hoogst eenvoudig te zijn; de gelden, die er aan mochten geschonken worden, op 't zuinigst ten nutte van zijn streven gebezigd of soliede uitgezet te worden.

Aan redactiën van bladen of tijdschriften wordt vriendelijk verzocht, zooveel mogelijk te willen medewerken tot verspreiding van dit stuk in extenso, en daarvan mededeeling te willen doen aan bovengenoemd adres.

K. v. K.

VOORLOOPIG BESTUUR (Febr. 1897). 's Gravenhage.

(Alphabetisch) G. J. DIJKERMAN, Laan v. Meerdervoort n°. 193.

B. M. KOOL v. KASTEEL. (1899 te *Brummen*.)

's Gravenh. } J. M. KOSTEN, Alexanderplein n°. 15.

1900 } Mevr. de Wed. G. C. v. Os, geb. DE VISSER,
Malakkastraat n°. 122.

's Gravenh. } Mevr. de Wed. ROUWENHORST MULDER, geb.
LENTING, Riouwstraat n°. 84.

Zie verder nevensgaand **Blaadje No. 4**, van 15 April 1900.

(1897).

Gefrankeerd met 1 cent in te zenden aan een der Leden
van het Voorloopig Bestuur.

a. De ondergeteekende, wonende.....,
verklaart in te stemmen met het streven van den Wereldbond
voor Vrede en Vrij Internationaal Verkeer.

Datum:

Handteekening:

b. De ondergeteekende, wonende.....,
verklaart het streven van den Wereldbond voor Vrede en Vrij
Internationaal Verkeer *te willen steunen* door
eene gift van.....
eene jaarl. bijdrage van.....

Datum:

Handteekening:

NB. Gelden worden *eerst* 22 Maart geïnd ⁽¹⁾, op kwitantie geteekend door ⁽²⁾
twee leden van het (voorloopig of blijvend) Bestuur. Een Comité van
vijf leden zal ze beheeren. KOOL v. KASTEEL wil *nu noch later* Penning-
meester van den Bond zijn.

B. M. K. v K.

⁽¹⁾ in Januari.

⁽²⁾ den Penningmeester.

(Wijziging 1899).

i. (1)

Brummen, 15 April 1900. *Blaadje No. 4* van V. V. V. (Eenvoudige verkorting voor: *Wereldbond voor Vrede en Vrij Internationaal Verkeer*). *Bijvoegingen* bij nevensgaand Programma.

1. 't Voorloopig bestuur is 8 Mei (2) d. vor. jrs. een definitief geworden, en heeft zich toen geassumeerd als *Adj. Secret.* den Heer ~~C. H. H. H. H.~~ (*Dordrecht*), en als *Penningm.* den Heer P. A. JANSSEN, (*Middelburg, Noordpoortstr. 5M*).

*J. S. Andel
's Graaf*

2. 't Bestuur zal trachten, zoo spoedig mogelijk zich nog een paar leden toe te voegen.

3. In de a. st. Bestuursvergad., in Mei d. j. te 's-Gravenhage te houden, zullen onze — zeer eenvoudige — Concept-Statuten nogmaals besproken en misschien min of meer aangevuld en gewijzigd worden.

4. Voor zoover mogelijk worden aan de nieuwe leden v. den Wereldbond al de door dezen uitgegeven stukken of stukjes toegezonden.

Namens het Bestuur,

B. M. KOOL v. KASTEEL.

Voorz. en Alg. Secr.

v. d. Wereldbond v. V. V. V.

(1) Door „V. V. V.“ uitgegeven: a. Programma (1897), — b. Bldje No. 1, — c. Vliegend Blad v. Mevr. B. v. SUTTNER. — d. Bldje No. 2. — e. „Vivat de Wereldbond!“ — f. Bldje No. 3. — g. „Waarom Oorlog?“ — h. Open Brief . . . — h. Dito ten voordeele v. Transv. & O. Vrijstaat. — i. Bldje No. 4.

(2) 74^e Verjaard. v. onzen tegenwoordigen *Eere.-Voorz.* d. hr. J. HENRI DUNANT, stichter v. h. R. Kruis enz. (Heiden, Appenzell, Zwitserland).

K. v. K.
(Brummen.)